

РЕШЕНИЕ

№ 494

гр. Сливен, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, XI СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ива Ил. Стойчева Коджабашева

при участието на секретаря Андреана Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Ива Ил. Стойчева Коджабашева Гражданско дело № 20222230105575 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на С. Д. Д. от гр. Ямбол, подадена чрез пълномощник - адвокат, с която са предявени осъдителни иски срещу ответника „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: ЖИ.т и Здраве“ АД.

Ищецът твърди, че на 02.11.2021 г., в гр. Сливен настъпило ПТП поради виновно поведение на водача на лек автомобил „Ауди А3“ , с рег. № ***** - С. В., чиято гражданска отговорност била застрахована при ответното дружество. В резултат на ПТП, на собствения и управляван от ищеца лек автомобил „БМВ 530Д“, с рег. № ***** била нанесена тотална щета. Ищецът депозирал писмена претенция до ответника на 03.11.2021 г. Въз основа на образуваната застрахователна преписка ответникът заплатил обезщетение в размер на 2537,04 лв. Ищецът намерил обезщетението за прекомерно занижено, поради което депозирал повторна претенция с приложено заключение на автотехническа - оценителна експертиза, видно от което пазарната стойност на увредения от ПТП автомобил е 13 000 лв., а нанесената щета е тотална. Застрахователят преценил обезщетението и признал за доплащане сума в размер на още 3762,96 лв. Ищецът твърди, че определеното обезщетение е занижено и претендира доплащане на сумата в размер на 2800,00 лв., представляваща разликата между действителната пазарна стойност на увредения от ПТП автомобил в размер на 13 000 лв.,

намалена със сумата от 3900 лв., съставляваща стойността на запазените части на автомобила (определена в размер на 30 % от стойността на автомобила) и определената от застрахователя сума за изплащане от 6300,00 лв. Наред с това ищецът описва, че тъй като местоживеенето и местоработата му се намират в различни градове, а именно гр. Ямбол и гр. Сливен, му се наложило да сключи договор за наем от 04.11.2021 г., по силата на който наел лек автомобил БМВ 116И с ДК № ***** за наемната цена от 500,00 лв. месечно. Твърди, че заплатеният наем от общо 6000,00 лв. представлява имуществена вреда, в пряка причинно-следствена връзка с ПТП и застрахователят дължи обезщетяването ѝ. Ищецът излага, че за изготвяне на автотехническа експертиза и за ангажиране на адвокат за консултации и изготвяне на извънсъдебни претенции е заплатил сумите от съответно 450,00 лв. и 500,00 лв., за които също претендира осъждането на ответника. На изложените основания ищецът моли за уважаване на исквете и за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът е депозирал отговор в законоустановения срок, в който излага становище за неоснователност и недоказаност на предявените искове. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение между него и собственика на лекия автомобил Ауди А3, участник в процесното ПТП и признава, че е заплатил доброволно на ищеца в рамките на предявената извънсъдебна претенция сумите от 2537,04 лв. и 3762,96 лв. Оспорва обаче размера на претенцията от 2800,00 лв. като прекомерно завишен. Изтъква, че законна лихва върху сумата се дължи едва от представяне на доказателства от ищеца за прекратяване на регистрацията на автомобила, а такива не са представени. По отношение на претенциите за сумите от 6000,00 лв., 450,00 лв. и 500,00 лв. оспорва изцяло исквете като неоснователни с твърдения, че претенциите изобщо не представляват вреди, които да подлежат на обезщетяване по реда на КЗ. Моли за отхвърляне на исквете, евентуално за уважаването им в по-нисък размер и претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява лично. Представява се от своя пълномощник - адвокат, чрез който поддържа предявените искове и моли да бъдат уважени в пълните им претендирани размери.

Ответното дружество, редовно призовано, се представлява от своя пълномощник - адвокат, чрез който моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и претендира направените по делото разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца.

Като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а се установява и от представените писмени доказателства по делото, че на 02.11.2021 г. в гр. Сливен, на кръстовището между ул. „Йосиф Щросмайер“ и ул. „Мур“, настъпило ПТП с посочени в протокола участници МПС Ауди А3 с ДК № *****, собственост на И. Г. В., управлявано от С. Д. В. и МПС БМВ 530Д с ДК № *****, собственост на ищеца С. Д. Д. и управлявано от него. В Протокола за ПТП № 1758871/02.11.2021 г., полицейският служител описал, че водачът на МПС Ауди А3 с ДК № *****, вписан като Участник № 1, движейки се по път без предимство, нарушил правилата за движение по пътищата и последвал удар с МПС БМВ 530Д с ДК № *. Като видими щети на увредения автомобил на ищеца била описана предна част и др.

Безспорно е между страните обстоятелството, че към датата на ПТП между ответното дружество и собственикът на МПС Ауди А3 с ДК № ***** е имало сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

Ищецът депозирал писмена претенция до ответника на 03.11.2021 г., като въз основа на образуваната застрахователна преписка ответникът заплатил на ищеца обезщетение в първоначален размер на 2537,04 лв., за което страните не спорят.

Ищецът завел и повторна писмена претенция на 10.11.2021 г., въз основа на която ответното дружество определило щетата като тотална и признало за изплащане допълнително още 3762,96 лв., след представяне от страна на ищеца на доказателства за прекратяване на регистрацията на МПС поради настъпила тотална щета.

От приетите по делото писмени доказателства (л. 68 - 71 от делото) се установява, че регистрацията на МПС БМВ 530Д с ДК № ***** била прекратена на 25.11.2022 г., за което ответното дружество било уведомено по

e-mail адрес на същата дата - 25.11.2022 г.

Видно от представения Договор за наем, на 04.11.2021 г. ищецът наел за временно и възмездно ползване под наем лек автомобил БМВ 116И с ДК № *****. От приетите по делото разписки се установява, че ищецът е заплащал на наемодателката П. С. Т. сумата от по 500,00 лв. месечно за месеците от ноември 2021 г. до ноември 2022 г. или е заплатил общо 6000,00 лв. за исковия период от 04.11.2021 г. до 03.11.2022 г. Наемодателката е декларирала получената от ищеца наемна цена по чл. 50 ЗДДФЛ, видно от приложената по делото данъчна декларация.

Съгласно приетите по делото Фактура от 15.01.2022 г. и Договор за правна защита и съдействие от 10.11.2022 г. ищецът заплатил на експерт оценител сумата от 450,00 лв. за изготвяне на оценителна автотехническа експертиза, както и 500,00 лв. адвокатско възнаграждение за правни консултации, изготвяне на застрахователни претенции и др.

Наред с това, от приетите по делото писмени доказателства се установява, че ищецът е държавен служител в *****, като от извършения от съда оглед на служебната му книжка се установи, че същият е Директор в *****. Ищецът е с постоянен адрес в гр. Ямбол, към датата на ПТП ищецът не е имал регистрирани други МПС на свое име и има 14 годишна дъщеря.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите В. Б., П. К. и В. С.. Съдът кредитира изцяло събраните свидетелски показания като ги прецени като обективни, логични и добросъвестни, непротиворечащи помежду си и кореспондиращи със събраните по делото писмени доказателства.

От показанията на **свид. В. Б.** се установява, че в началото на 2022 г. ищецът му възложил изготвянето на експертиза на лек автомобил марка „БМВ“. Свидетелят извършил оглед на автомобила, който се намирал в автосервиз, повдигнат на подежник. Цялата предница на автомобила била ударена като ремонтът възлизал много скъпо. Свидетелят описва, че състоянието на автомобила преди катастрофата е било много добро, лаковото покритие било идеално, отдолу нямало никаква корозия. Салонът бил кожен, в идеално състояние, гумите били с алуминиеви джанти, марка „Мишелин“. На база годините на автомобила - 15 години и по приложимата Наредба, свидетелят, в качеството си на оценител, определил пазарна стойност около

13 000,00 лева.

От показанията на **свид. П. К.** се установява, че ищецът е женен и има дъщеря. През 2021 г. настъпило ПТП с неговия автомобил, като свид. К. си спомня ясно инцидента, тъй като отишъл веднага на мястото. Свидетелят описва, че ищецът закупил автомобила през 2017 или 2018 година в много добро състояние, поради което бил много по-скъп от другите такива автомобили. Преди ПТП автомобилът бил в същото отлично състояние, без забележки нито външно, нито вътрешно. Автомобилът бил с кожен салон и с всички възможни екстри, с тунинг на двигателя, при който конските сили били повече от фабричните. Свид. К. изтъква още, че джантите на автомобила били много скъпи, а гумите били нови, марка „Мишелин“. Свидетелят описва, че семейството на ищеца живее в гр. Ямбол, като не разполагали с друг автомобил. Ищецът работел като Директор на ***** - Сливен, нямал право да ползва служебен автомобил извън гр. Сливен и тъй като се налагало ежедневно да пътува, наел под наем друг автомобил отново марка БМВ. Дъщерята на ищеца посещавала ежедневно извънкласни мероприятия, за което ищецът също се нуждаел от автомобил.

От показанията на **свид. В. С.**, водач на специален автомобил в *****, се потвърждава изложеното от свид. К., че ищецът не е разполагал с възможност да ползва служебния автомобил да се прибира в дома си в гр. Ямбол и да идва на работа в гр. Сливен, а след ПТП ищецът е идвал на работа с друг автомобил, взет под наем. Свидетелят също описва, че ищецът има дете, поради което му е нужен автомобил, за да води дъщеря си на училище и на други места, където е необходимо.

По делото е допусната **първоначална оценителна съдебно-автотехническа експертиза**, чието заключение съдът кредитира изцяло, с изключение на оспорената му от ищеца част по отношение отговора на задачата за справедливата пазарна стойност на увредения автомобил.

От заключението, в тази му част, която съдът кредитира като подробно, задълбочено и компетентно изготвено, се установява по безспорен начин, че стойността на нанесената щета на автомобила надхвърля размера на тоталната щета, който е 75 % от справедливата пазарна стойност на автомобила. Стойността на наемната цена на автомобил от класа на BMW е при пряко договаряне. По делото е приложен договор за наем в размер на 500,00 лв. на

месец наемна цена. Общата сума на наемна цена от момента на събитието до момента на изготвяне на експертизата е в размер на 8000,00 лева. Остатъчната стойност на автомобила представлява съвкупност от цялото остатъчно имущество, а не по отделни възли и агрегати. В България утвърдения принцип за наемане на автомобил е по пазарни механизми - търсене и предлагане. Принципът на договаряне на наемен автомобил е при съществуващи пазарни механизми. След направено проучване договорената цена от 500,00 лв. на месец е в рамките на средно статистическите за класа на автомобила.

Изслушан в о. с. з. вещото лице доц. д-р инж. Х. У., пояснява че не е правил оглед на автомобила, като за изготвяне на експертизата е включил заводските екстри на съответния модел, марка и година на производство.

Съдът не кредитира заключението на първоначалната САТЕ по отношение на отговора на задача 1, а именно, че справедливата пазарна стойност на автомобил BMW 530D, с рег. № *****, с рама WBANC71040B660466, е на общата сума от 9061,30 лева.

Предвид оспореното от ищеца заключение в тази му част, съдът е допуснал **повторна оценителна съдебно-автотехническа експертиза**, чието заключение съдът кредитира изцяло като обосновано, обективно и компетентно изготвено. Вещото лице е взело предвид събраните свидетелски показания по делото по отношение на състоянието на автомобила, вкл. интериор, джанти и гуми. От повторното заключение се установява, че справедливата пазарна стойност на лек автомобил BMW 530D 2005 г. с рег. № У0306АТ към дата 01.11.2021 г., при отчетено техническо състояние, външен вид и запазен интериор - кожен салон, е **9207,00 лв.**

Следователно стойността на запазените части, представляваща 25 % от справедливата пазарна стойност, се равнява на сумата от 2301,75 лева, а стойността на тоталната щета е в размер на **6905,25 лева.**

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Предявени са преки осъдителни иски на увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ с правна квалификация **чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 2, 4 и 5 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД** за осъждане на ответното дружество да

заплати на ищеца сумата от **2800,00 лв.** /две хиляди и осемстотин лева/, представляваща обезщетение за имуществени вреди - разликата между действителната пазарна стойност на увредения от ПТП автомобил в размер на 13 000,00 лв., намалена със сумата от 3900,00 лв., съставляваща стойността на запазените части на автомобила (определена в размер на 30 % от стойността на автомобила) и определената от застрахователя сума за изплащане от 6300,00 лв.; сумата от **6000,00 лв.** /шест хиляди лева/ за периода от 04.11.2021 г. до 03.11.2022 г., представляваща обезщетение за имуществени вреди - заплатен от ищеца наем в размер на 500,00 лв. месечно за нает лек автомобил БМВ 116И с ДК № *****; сумата от **450,00 лв.** /четиристотин и петдесет лева/, представляваща заплатено от ищеца възнаграждение на вещо лице инж. В. Б. за изготвена автотехническа - оценителна експертиза, обективизирано във Фактура № 0000000158/15.01.2022 г. и сумата от **500,00 лв.** /петстотин лева/, представляваща заплатено от ищеца възнаграждение на адвокат П. Н. за консултации и изготвяне на застрахователни претенции, обективизирано в Договор за правна помощ и съдействие № 6/10.11.2022 г., ведно със **законната лихва** върху сумите от датата на тяхната изискуемост до окончателното им изплащане.

Предявените искове са **процесуално допустими.**

На основание чл. 498, ал. 3, вр. ал. 1 КЗ абсолютна процесуална предпоставка за предявяването на иска от увреденото лице е преди сезирането на съда то да е отправило към застрахователя или негов представител по чл. 503, ал. 1 КЗ писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ, по която застрахователят не е платил в срока по чл. 496 КЗ, отказал е да плати обезщетение или увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение.

В случая страните не спорят, че такава извънсъдебна процедура е проведена, както и че в хода на същата е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 2537,04 лв., а ответникът е признал за изплащане и допълнително още 3762,96 лв. Общият размер на обезщетението от 6300,00 лв. според ищеца не е достатъчно за репарирание на претърпените от него вреди.

По иска за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 2800,00 лв., представляваща обезщетение за

имуществени вреди - разликата между действителната пазарна стойност на увредения от ПТП, намалена със сумата, съставляваща стойността на запазените части на автомобила и определената от застрахователя сума за изплащане от 6300,00 лв.:

Съдът намира предявения иск за **частично основателен**.

Основателността на иска е обусловена от наличието на следните кумулативни материалноправни предпоставки, а именно валидно възникнало застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите; виновно противоправно поведение на застрахования водач, осъществено в периода на застрахователно покритие; настъпили имуществени вреди за ищеца, както и пряка причинно-следствена връзка между противоправното поведение и вредоносните последици. Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса, обективирани в разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на тези факти. В негова тежест е да установи също и размера на претендираното застрахователно обезщетение.

Безспорни, а и категорично доказани по делото са наличието на валидно възникнало застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, сключен между ответното дружество и собственикът на МПС Ауди А3 с ДК № *****. Следователно ответното дружество е обезпечило деликтната отговорност по чл. 45 ЗЗД на водача на посочения автомобил, причинил имуществени вреди на ищеца при управлението на моторното превозно средство в периода на покрит риск.

От обсъдените писмени и гласни доказателствени средства се доказва и настъпилото застрахователно събитие на 02.11.2021 г., в периода на действие на застрахователния договор. По делото е приет Протокол за ПТП № 1758871, съставен и подписан от длъжностно лице, в кръга на служебните му задължения, който съставлява официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК. От него се установява механизма на процесното ПТП, а именно водачът на МПС Ауди А3 с ДК № *****, вписан като Участник № 1, движейки се по път без предимство, нарушил правилата за движение по пътищата и последвал удар с МПС БМВ 530Д с ДК № *****. Като видими щети на увредения автомобил на ищеца била описана предна част и

др. В заключението на допуснатата първоначална САТЕ, в кредитираната му от съда част, вещото лице е описало, че стойността на нанесената щета на автомобила на ищеца надхвърля размера на тоталната щета, който е 75 % от справедливата пазарна стойност на автомобила. Следователно се установява по безспорен начин и наличие на виновно противоправно поведение на застрахования водач, осъществено в периода на застрахователно покритие, настъпили имуществени вреди за ищеца - тотална щета на собствения му автомобил, както и пряка причинно-следствена връзка между противоправното поведение и вредоносните последици. Наред с това и извършеното от ответника частично плащане по претенцията на ищеца също представлява извънсъдебно признание на посочените обстоятелства.

На следващо място, съгласно чл. 429, ал. 1, т. 1 КЗ застрахователят по договора за застраховка „Гражданска отговорност“ е задължен да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. По аргумент от чл. 386, ал. 1 и ал. 2 КЗ дължимото застрахователно обезщетение е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, но не по-голямо от застрахователната сума (лимита на отговорност).

От заключението на повторната съдебно-автотехническа експертиза се доказва, че **действителната пазарна стойност на увредения автомобил на ищеца възлиза на 9207,00 лв.**

Тъй като съгласно чл. 22, ал. 2 от Методика за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ - Приложение № 1 към Наредба № 24 от 08.03.2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, отм. с Наредба № 49 от 16.10.2014 г., при действието на която Методиката запазва действието си, се урежда минимална долна граница, под която не може да се определи обезщетение при настъпила тотална щета, а именно при установяване на запазени части размерът на застрахователното обезщетение не може да се определи под 75 % от размера на действителната стойност. Ето защо застрахователното обезщетение следва

да се определи като 75 % от нея или **6905,25 лв.**

И тъй като страните не спорят, че определената от застрахователя сума за изплащане е в размер на **6300,00 лв.**, то и предявеният иск за имуществени вреди, представляващи разликата между действителната пазарна стойност на увредения от ПТП автомобил, намалена със сумата, съставляваща стойността на запазените части на автомобила и определената от застрахователя сума за изплащане, се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен за размера от **605,25 лв.**, съответно за разликата над уважения размер от **605,25 лв.** до пълния предявен размер от **2800,00 лв.** следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По предявените искове за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 450,00 лв., представляваща заплатено от ищеца възнаграждение на вещо лице инж. В. Б. за изготвена автотехническа - оценителна експертиза, обективизирано във Фактура № 0000000158/15.01.2022 г. и сумата от 500,00 лв., представляваща заплатено от ищеца възнаграждение на адвокат П. Н. за консултации и изготвяне на застрахователни претенции, обективизирано в Договор за правна помощ и съдействие № 6/10.11.2022 г.:

Съдът намира предявените искове за **изцяло основателни и доказани.**

Съгласно чл. 493 КЗ застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. В тези случаи застрахователят покрива: 1. неимуществените и имуществените вреди вследствие на телесно увреждане или смърт; 2. вредите, причинени на чуждо имущество; 3. пропуснатите ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от увреждането; 4. **разумно направените разходи във връзка с предявяването на претенция по т. 1 - 3, включително съдебните разноски, присъдени в тежест на застрахования;** 5. лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2.

В случая е категорично установено от приетите по делото писмени доказателства, че за изготвяне на извънсъдебна писмена претенция на ищеца до застрахователя, същият е ангажирал адвокат, на когото е заплатил

възнаграждение в размер на 500,00 лв. За оценка на действителната пазарна стойност на увредения автомобил, стойността на необходимия ремонт и определянето на размера на щетата, възникнала в резултат на процесното ПТП, настъпило по вина на застрахования при ответника водач, ищецът е заплатил на експерт - оценител - свид. инж. В. Б. за изготвяне на експертиза сумата от 450,00 лв. Посочените разходи съдът намира за разумно направени по смисъла на чл. 493, ал. 1, т. 4 КЗ във връзка с предявяване на извънсъдебната претенцията на ищеца до застрахователя за заплащане на имуществени вреди по чл. 493, ал. 1, т. 2 КЗ.

Ето защо претенциите на ищеца за осъждане на ответника да му заплати тези разходи следва да бъдат уважени като основателни и доказани.

По претенциите за законна лихва:

Върху уважения размер от **605,25 лв.** по иска за имуществени вреди, представляващи разликата между действителната пазарна стойност на увредения от ПТП автомобил и определената от застрахователя сума за изплащане, както и върху уважените размери на исковете за сумата от **450,00 лв.**, представляваща заплатено от ищеца възнаграждение на вещо лице инж. В. Б. за изготвена автотехническа - оценителна експертиза, обективизирано във Фактура № 0000000158/15.01.2022 г. и сумата от **500,00 лв.**, представляваща заплатено от ищеца възнаграждение на адвокат П. Н. за консултации и изготвяне на застрахователни претенции, обективизирано в Договор за правна помощ и съдействие № 6/10.11.2022 г. следва да бъде присъдена и законната лихва за забава.

Съгласно разпоредбата на чл. 390, ал. 1 КЗ преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, регистрирано в Република България, застрахователят изисква от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета. Следователно забавата на застрахователя е обусловена от административната процедура по дерегистрация на тотално погиналия автомобил. В този смисъл е Решение № 44 от 2.06.2015 г. по т. д. № 775/2014 г., ТК, I т. о. на ВКС, в което се приема, че с нормата на чл. 193, ал. 3 КЗ (отм.) (аналогична с тази на 390, ал. 1 от действащия КЗ) законодателят е

въвел допълнително изискване в случаите на тотална щета на МПС, а именно представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията му, като условие за плащане. Задължението е въведено ex lege и иницирането на административната процедура не е поставена в зависимост и от това дали застрахователят е изискал документа за deregистрация или не. Предприемането ѝ е в правомощията на потребителя на застрахователна услуга и в негова тежест е представянето на предвидените в закона доказателства, с оглед интереса му от поставяне на длъжника в забава. В случая от приетите по делото писмени доказателства се установява, че регистрацията на МПС БМВ 530Д с ДК № ***** е прекратена на 25.11.2022 г., за което ответното дружество е уведомено по e-mail адрес на същата дата. Ето защо съдът следва да присъди **обезщетение за забава** върху сумите от **605,25 лв., 450,00 лв. и 500,00 лв.**, в размер на **законната лихва**, считано от деня на представяне на доказателствата за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство - **25.11.2022 г.** до окончателното им изплащане, в който смисъл е и Решение № 245 от 16.11.2018 г. по т. д. № 2278/2017 г., ТК, I т. о. на ВКС.

По предявения иск за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 6000,00 лв. за периода от 04.11.2021 г. до 03.11.2022 г., представляваща обезщетение за имуществени вреди - заплатен от ищеца наем в размер на 500,00 лв. месечно за нает лек автомобил БМВ 116И с ДК № *****, ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от датата на настъпване на изискуемост до окончателното ѝ изплащане:

Съдът намира предявения иск за **неоснователен**, поради **липса на пряка причинно-следствена връзка** между противоправното поведение на виновния за ПТП водач и твърдените имуществени вреди, представляващи сторени от ищеца разходи за наем на МПС.

Съгласно чл. 429, ал. 1, т. 1 КЗ застрахователят по договора за застраховка „Гражданска отговорност“ е задължен да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

В настоящия случай, безспорно се доказва от събраните по делото писмени и гласни доказателства неотложната необходимост на ищеца, поради служебната му заетост и семейната му ангажираност, да разполага с автомобил след настъпилата тотална щета на неговия собствен такъв. Ето защо житейски логичен е изводът, че ако не бе настъпило процесното ПТП, ищецът не би сключил договор за наем на МПС и не би заплащал наемна цена. Този извод обаче не е правно издържан с оглед характеристиките на пряката причинно-следствена връзка между дадено ПТП и настъпилите вреди.

Причинно-следствената връзка е обективна, а не субективна, тя не зависи от волята на ищеца и не предполага негов избор. Например, в случая, ищецът би могъл както да сключи договор за наем на МПС, така и да закупи друга лек автомобил, да пътува с междуградски транспорт или с таксиметров автомобил. Това обаче е негов избор и упражняването му прекъсва обективната причинна връзка с настъпилото ПТП.

Наред с това, претърпените от ищеца имуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, представляват тоталната щета на лекия автомобил, собственост на ищеца. С изплатеното застрахователно обезщетение тези вреди се репарират, като тук е ред на ищеца да избере как да вложи полученото обезщетение, за да компенсира вредите от ПТП - дали да закупи друг автомобил, да наеме такъв с договор за наем или да ползва друг вид транспорт. Следва да се отбележи, че определеното от застрахователя за изплащане обезщетение от 6300,00 лв. покрива изцяло едногодишния наем на МПС, заплатен от ищеца за исковия период, поради което присъждането на двете обезщетения кумулативно би довело до неоснователно обогатяване на ищеца за сметка на ответното дружество.

Предвид изложеното, предявеният иск за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от **6000,00 лв.** за периода от 04.11.2021 г. до 03.11.2022 г., представляваща обезщетение за имуществени вреди - заплатен от ищеца наем в размер на 500,00 лв. месечно за нает лек автомобил БМВ 116И с ДК № ***** следва да бъде изцяло отхвърлен като неоснователен.

Относно разноските:

При този изход на спора правото на разноски възниква в полза и на двете страни, съразмерно с уважената, съответно с отхвърлената част от исковете.

Съдът намира възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца за неоснователно, тъй като с оглед цената на исковете, договореното и изплатено от ищеца адвокатско възнаграждение от 1000,00 лв. по Договор за правна защита и съдействие от 01.12.2022 г. (л. 5 от делото) е под минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ето защо, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **311,37 лв.**, съразмерно с уважената част от исковете, от общо направени разноски в размер на 1952,00 лв., от които 452,00 лв. заплатена държавна такса, 200,00 лв. заплатен депозит за първоначална съдебно-автотехническа експертиза, 300,00 лв. заплатен депозит за повторна съдебно-автотехническа експертиза и 1000,00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение съгласно Договор за правна защита и съдействие от 01.12.2022 г. (л. 5 от делото).

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя в размер на 360,00 лв. Следователно, на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК**, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от **554,72 лв.**, съразмерно с отхвърлената част от исковете, от общо направени разноски в размер на 660,00 лв., от които 300,00 лв. заплатен депозит за съдебно-автотехническа експертиза и 360,00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ДАЛЛБОГГ: ЖИ.Т И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК: 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Изгрев, ж. к. „Дианабад“, бул. „Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на **С. Д. Д.**, ЕГН: *****, с адрес ***** на основание

чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 2 и т. 5 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **605,25 лв.** /шестстотин и пет лева и двадесет и пет стотинки/, представляваща обезщетение за имуществени вреди - разликата между действителната пазарна стойност на увредения от ПТП, настъпило на 02.11.2021 г. в гр. Сливен, лек автомобил БМВ 530Д с ДК № *****, собственост на ищеца, намалена със сумата, съставляваща стойността на запазените части на автомобила и определената от застрахователя сума за изплащане от 6300,00 лв., ведно със **законната лихва** върху сумата, считано от **25.11.2022 г.** до окончателното ѝ изплащане, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата над уважения размер от **605,25 лв.** /шестстотин и пет лева и двадесет и пет стотинки/ до пълния предявен размер от **2800,00 лв.** /две хиляди и осемстотин лева/ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ДАЛЛБОГГ: ЖИ.Т И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК: 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Изгрев, ж. к. „Дианабад“, бул. „Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на **С. Д. Д.**, ЕГН: *****, с адрес ***** на основание **чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД** сумата от **450,00 лв.** /четиристотин и петдесет лева/, представляваща заплатено от ищеца възнаграждение на вещо лице - инж. В. Б. за изготвена автотехническа - оценителна експертиза, обективизирано във Фактура № 0000000158/15.01.2022 г., както и сумата от **500,00 лв.** /петстотин лева/, представляваща заплатено от ищеца възнаграждение на адвокат П. Н. за консултации и изготвяне на застрахователни претенции, обективизирано в Договор за правна помощ и съдействие № 6/10.11.2022 г., ведно със **законната лихва** върху сумите, считано от **25.11.2022 г.** до окончателното им изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **С. Д. Д.**, ЕГН: *****, с адрес ***** срещу **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ДАЛЛБОГГ: ЖИ.Т И ЗДРАВЕ“ АД**, ЕИК: 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Изгрев, ж. к. „Дианабад“, бул. „Г. М. Д.“ № 1 иск с правно основание **чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **6000,00 лв.** /шест хиляди лева/ за периода от 04.11.2021 г. до 03.11.2022 г.,

представляваща обезщетение за имуществени вреди - заплатен от ищеца наем в размер на 500,00 лв. месечно за нает лек автомобил БМВ 116И с ДК № *****, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на нейната изискуемост до окончателното ѝ изплащане, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ДАЛЛБОГГ: ЖИ.Т И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК: 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Изгрев, ж. к. „Дианабад“, бул. „Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на **С. Д. Д.**, ЕГН: *****, с адрес ***** на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **311,37 лв.** /триста и единадесет лева и тридесет и седем стотинки/, представляваща направените по делото разноси, съразмерно с уважената част от исковите.

ОСЪЖДА С. Д. Д., ЕГН: *****, с адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ДАЛЛБОГГ: ЖИ.Т И ЗДРАВЕ“ АД**, ЕИК: 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Изгрев, ж. к. „Дианабад“, бул. „Г. М. Д.“ № 1 на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** сумата от **554,72 лв.** /петстотин петдесет и четири лева и седемдесет и две стотинки/, представляваща направените по делото разноси, съразмерно с отхвърлената част от исковите.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____